

«Ξηρανθοί, Ριζωμένοι στη Πέτρα: Το Βοτανολόγιο του Αιγαίου»

Διάρκεια έκθεσης: 1 - 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2026

Εγκαίνια έκθεσης: 1 Αυγούστου στις 20.00

Στο Πολιτιστικό Κέντρο Κοινότητας Μπατσίου, Μπατσί, Άνδρος

Ωράριο Λειτουργίας: Τρίτη με Παρασκευή 19.00 - 22.00,
Σάββατο και Κυριακή 11.00 - 13.00 και 19.00 - 22.00
Δευτέρα κλειστά

Οι καλλιτέχνες του Amalia Gardens Residency προσεγγίζουν τη φύση της Άνδρου ως ένα ζωντανό αρχείο μνήμης, όπου η πέτρα, τα αποξηραμένα άνθη, τα αρωματικά φυτά και τα ίχνη της ανθρώπινης παρουσίας συνθέτουν ένα νέο βοτανολόγιο.

Το καλοκαίρι του 2026, το **Amalia Gardens Residency** εγκαινιάζει την τρίτη του καλλιτεχνική φιλοξενία με τίτλο «Ξηρανθοί, Ριζωμένοι στην Πέτρα: Το Βοτανολόγιο του Αιγαίου», φέρνοντας κοντά επτά καλλιτέχνες στην Άνδρο. Οι **Sergej Andreevski (Σκόπια)**, **Αλέξης Αυλάμης (Αθήνα – Κεφαλονιά)**, **Νίκος Κασκούρας (Αθήνα)**, **Χρύσα Λιαρμακοπούλου (Αθήνα – Άνδρος)**, **Satu Metsola (Ελσίνκι)**, **Nikola Pijanmanon (Στρούμικα)** και **Maria Todeschini (Βενετία)** ερευνούν το φυσικό τοπίο και τη χλωρίδα της Άνδρου, καλούμενοι να δημιουργήσουν νέα έργα τέχνης που επαναπροσδιορίζουν την έννοια ενός βοτανολογίου του μέλλοντος, μέσα από την παραμονή και την έρευνά τους στο Amalia Gardens Residency, στο Βιτάλι της Άνδρου.

Η καλλιτεχνική αυτή φιλοξενία κορυφώνεται με μια ομαδική έκθεση, η οποία θα εγκαινιαστεί την **1η Αυγούστου 2026** στο **Πολιτιστικό Κέντρο Μπατσίου** και θα διαρκέσει έως τις **30 Αυγούστου**. Η έκθεση θα είναι ανοιχτή στο κοινό με ελεύθερη είσοδο.

Ο Χάρης Σαββίδης, καλλιτεχνικός διευθυντής του residency και επιμελητής της έκθεσης, γράφει: “*Ανάμεσα στις πέτρες και το λιγοστό χώμα του Αιγαίου, οι Ξηρανθοί γεννιούνται όχι από νερό, αλλά από μνήμη, επιμονή για ζωή και φως. Ένα τοπίο που φαίνεται ξερό, αλλά ανθίζει με σιωπηλές μορφές: αποξηραμένα άνθη, ραγισμένοι μίσχοι, αόρατες ρίζες που διασώζουν μυστικά της ζωής στη γη. Στους αιώνες, οι Ευρωπαίοι περιηγητές του 18ου και 19ου αιώνα—όπως ο Joseph Pitton de Tournefort, ο Richard Chandler, ο Edward Dodwell και ο Ludwig Ross—διέσχισαν την Ελλάδα και τα νησιά της, καταγράφοντας με έκπληξη την άγρια λιτότητα και την*

αρχαϊκή – πρωτόγονη ομορφιά του τόπου. Ο Tournefort, ταξιδεύοντας στην Άνδρο το 1700, σημειώνει: «Rien n'est plussauvage que ces collines pierreuses, mais elles sont pleines d'aromates et d'ombres antiques» (Τίποτα πιο άγριο απ' αυτά τα πετρώδη υψώματα, μα είναι γεμάτα αρώματα και αρχαίες σκιές.) Ο Dodwell, περιγράφοντας την ξηρασία του ελληνικού καλοκαιριού, γράφει: «The sun had burnt every blade of grass, and yet the land breathed an austere poetry, a solemnity of silence» (Ο ήλιος είχε καψαλίσει κάθε ίχνος χλόης, κι όμως η γη ανέδιδε μια αυστηρή ποίηση, μια επισημότητα της σιωπής.) Ο Chandler, παρατηρώντας έναν άγριο θάμνο να ξεπροβάλλει μέσα από αρχαίο ερείπιο, αναφέρει: «Nature has reclaimed what marble left behind» (Η φύση έχει διεκδικήσει ό,τι άφησε το μάρμαρο.) **Για εκείνους, η ελληνική φύση που αντίκρυζαν δεν ήταν πια το φόντο ενός πίνακα σε κάποιο μουσείο αλλά ο πρωταγωνιστής οργανισμός που μιλούσε σε τόνο ζωντανό, έντονο αλλά και πέτρινο, με τη γεύση του νέου και πρωτόγνωρου αλλά και τη μνήμη του τοπίου και της ιστορίας”.**

Οι δικοί μας «Ξηρανθοί» θα επιχειρήσουν να συνομιλήσουν με αυτή την παράδοση, αλλά όχι ως νοσταλγία. Μέσα από την ξηρασία, τη φθορά και τη σκόνη, αναζητούν μια νέα αισθητική, αυτή της αντοχής. Προσδοκούμε ένα βοτανολόγιο του μέλλοντος, όπου το αποξηραμένο δεν σημαίνει πεθαμένο, αλλά μεταμορφωμένο. Όπου η πέτρα και η ρίζα γίνονται αρχείο, σχέδιο, γλυπτική μορφή. Αυτή η άτυπη καταγραφή, μέσα από τη ματιά του κάθε καλλιτέχνη, φιλοδοξεί να γίνει ένας ύμνος στη λιτότητα και μια υπενθύμιση ότι ακόμη και στο πιο άνυδρο τοπίο - ουσιαστικά ή μεταφορικά - οι μορφές συνεχίζουν να γεννιούνται.

Το καλλιτεχνικό residency **Amalia Gardens** και η έκθεση «Ξηρανθοί» πραγματοποιούνται υπό την αιγίδα του **Δήμου Άνδρου**, με την υποστήριξη της Elytron.eu

Γραφείο τύπου και επικοινωνίας:

Λεώνη Γαβρία

leonie.gavrias@gmail.com

info@amaliagardens.org

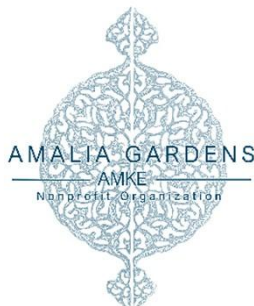
amaliagardens.gr

Η πρωτοβουλία

Η μνήμη δεν χάνεται. Απομακρύνεται από το φως, όπως μια παλιά φωτογραφία που κιτρινίζει και τσακίζει στις άκρες. Κι όμως, πάντα αρκεί μια αφορμή για να ξαναζωντανέψει. Ένας τόπος, μια μυρωδιά, ένα φως ή ένας ήχος μπορούν να επαναφέρουν όχι μόνο μια εικόνα, αλλά και το συναίσθημα που τη συνόδευε. Υπάρχουν όμως και μνήμες που δεν είναι δικές μας. Είναι εκείνες που μας παραδόθηκαν: οι αφηγήσεις των παππούδων, οι σιωπές των γονιών, οι παλιές φωτογραφίες, τα βιβλία, η μουσική... Είναι μνήμες που δεν βιώσαμε, αλλά κληρονομήσαμε. Και κάποια στιγμή έγιναν κι αυτές μέρος της ταυτότητάς μας.

Η τέχνη γεννιέται όταν η μνήμη, προσωπική ή κληρονομημένη, συναντήσει τον παρόντα χρόνο. Χρειάζεται σιωπή, παρατήρηση, υπομονή και κόπο. Χρειάζεται έναν τόπο όπου οι εμπειρίες και οι αφηγήσεις μπορούν να ωριμάσουν και να μεταμορφωθούν σε δημιουργία.

Το Amalia Gardens στο Βιτάλι της Άνδρου, ιδρύθηκε από τους αρχιτέκτονες Χάρη Σαββίδη και Πέννυ Βαλσαμίδου με την φιλοδοξία να γίνει αυτός ο τόπος. Ένα τοπίο που γίνεται αφορμή. Ένα καταφύγιο που προσφέρει στον καλλιτέχνη χρόνο να σταθεί, να παρατηρήσει, να ακούσει και να αναμετρηθεί με τις μνήμες του. Το αν αυτές θα μεταμορφωθούν σε δημιουργία, μόνο ο ίδιος μπορεί να το γνωρίζει. Εκείνο που έχει σημασία είναι να του δοθεί ο χρόνος και η ελευθερία να το αποκαλύψει.

“Xiranthoi, Rooted in Stone: The Herbarium of the Aegean”

Batsi Cultural Centre, Batsi, Andros

Exhibition Dates: 1–30 AUGUST 2026

Opening: 1 August, 8:00 PM

Opening Hours: Tuesday–Friday, 7:00–10:00 PM

Saturday & Sunday, 11:00 AM–1:00 PM and 7:00–10:00 PM

Closed on Mondays

The artists of the *Amalia Gardens Residency* approach the nature of Andros as a living archive of memory, where stone, dried flowers, aromatic plants, and traces of human presence come together to form a new herbarium.

During June 2026, **Amalia Gardens Non-profit Civil Company** launches its third artist residency, entitled “*Xiranthoi, Rooted in Stone: The Herbarium of the Aegean*”, bringing together seven artists on the island of Andros. **Sergej Andreevski (Skopje)**, **Alexis Avlamis (Athens – Kefalonia)**, **Nikos Kaskouras (Athens)**, **Chrysa Liarmakopoulou (Athens – Andros)**, **Satu Metsola (Helsinki)**, **Nikola Pijanmanov (Strumica)** and **Maria Todeschini (Venice)** explore the island’s natural landscape and flora, creating new works of art that reimagine the idea of a herbarium of the future through their research and residency at *Amalia Gardens Residency in Vitali, Andros*.

The residency culminates in a group exhibition, opening on 1st of August 2026 at the Batsi Cultural Centre and running until August 30th. The exhibition will be open to the public with free admission.

Charis Savvides, Artistic Director of the residency and curator of the exhibition, writes: “*Between the stones and the sparse soil of the Aegean, the Xiranthoi are born not from water, but from memory, persistence, and light. A landscape that appears barren, yet blossoms through silent forms: dried flowers, fractured stems, invisible roots preserving the hidden secrets of life within the earth.*”

European travellers of the eighteenth and nineteenth centuries, such as Joseph Pitton de Tournefort, Richard Chandler, Edward Dodwell, and Ludwig Ross, journeyed across Greece and its islands, recording with wonder the land’s austere

wilderness and its archaic, almost primordial beauty. Travelling through Andros in 1700, **Tournefort** wrote: “Rien n’est plus sauvage que ces collines pierreuses, mais elles sont pleines d’aromates et d’ombres antiques” (Nothing is wilder than these rocky hills, yet they are filled with aromas and ancient shadows).

Describing the dryness of the Greek summer, **Dodwell** observed: “The sun had burnt every blade of grass, and yet the land breathed an austere poetry, a solemnity of silence”. **Chandler**, upon seeing a wild shrub emerging from ancient ruins, remarked: “Nature has reclaimed what marble left behind”.

For these travellers, the Greek landscape was no longer merely the backdrop of a painting hanging in a museum. It became the protagonist itself—a living organism speaking in a voice that was vibrant, powerful, and stony at once, carrying both the excitement of discovery and the enduring memory of place and history."

Our own “Xiranthoi” seek to enter into dialogue with this legacy, not through nostalgia, but through transformation. Through drought, decay, and dust, they search for a new aesthetic: the aesthetic of endurance. They envision a herbarium of the future, where what has dried does not signify death, but metamorphosis. Where stone and root become archive, drawing, and sculptural form. Through the individual perspective of each artist, this evolving herbarium aspires to become both a hymn to austerity and a reminder that even within the driest of landscapes—literal or metaphorical—new forms continue to emerge.

Amalia Gardens Residency and the exhibition “Xiranthoi” are presented under the auspices of the Municipality of Andros, with the economic support of Elytron.eu

Press & Communications

Leonie Gavrias

leonie.gavrias@gmail.com,

info@amaliagardens.org

amaliagardens.gr

Initiative

Memory is never lost. It simply drifts away from the light, like an old photograph that fades with time and creases along its edges. Yet all it takes is a single impulse for it to come alive again. A place, a scent, a ray of light or the echo of a sound can restore not only an image, but also the feeling that once accompanied it.

There are, however, memories that are not our own. They are the ones passed down to us: the stories of our grandparents, the silences of our parents, old photographs, books, music... Memories we never experienced ourselves, yet somehow inherited. And, in time, they too become part of who we are.

Art is born when memory—whether personal or inherited—meets time. It requires silence, observation, patience and dedication. It needs a place where experiences and stories are allowed to mature and slowly transform into creation.

Amalia Gardens was founded with the hope of becoming such a place. A landscape that becomes a catalyst. A refuge that offers artists the time to pause, to observe, to listen, and to confront their own memories. Whether those memories eventually become works of art is for each artist to discover. What truly matters is that they are given the time, the freedom, and the quiet to let that transformation unfold.

Amalia Gardens, a non-profit cultural organisation, was founded by architects Charis Savvides and Penny Valsamidou with the vision of creating this refuge.

